

Hoofdstuk 2: Zou de Here binnen veertig jaar terugkomen?

Sommige christenen leiden uit de beloften van de Here Jezus af, dat Hij binnen enkele jaren zou verschijnen, “met kracht en grote heerlijkheid”. Maar... klopt dat wel?

Niet klaar met jullie opdracht

Toen de Here Zijn leerlingen erop uitstuurde, zei Hij: “Jullie zullen met de steden van Israël geenszins zijn klaargekomen, voordat de Zoon des mensen komt” (Matth. 10:23). Ze moesten prediken dat het koninkrijk der hemelen nabij was gekomen (Matth. 10:7) en die boodschap kracht bijzetten door zieken te genezen, doden op te wekken, melaatsen te reinigen en demonen uit te drijven (Matth. 10:8). De conclusie, dat de Zoon des mensen zou komen om ieder te vergelden naar zijn doen (Matth. 16:27), nog vóórdat de apostelen hun missie hadden volbracht, lijkt gerechtvaardigd. Maar... past deze conclusie wel in het tekstverband?

Toen de Heiland Zijn discipelen uitzond (aanvankelijk twaalf, en later nogmaals tweeënzeventig, Luk. 10:1), zei Hij: “Gaat niet heen op een weg van [de] volken en gaat geen stad van de Samaritanen binnen; maar gaat veeleer naar de verloren schapen van het huis Israëls” (Matth. 10:5-6). Zijn gezanten mochten niet naar de volken gaan, want ze zouden “met de steden van Israël niet zijn klaargekomen voordat de Zoon des mensen kwam”. Op hun zendingsreis mochten zij geen geld, geen reiszak, geen extra kleren, geen sandalen en geen staf meenemen (Matth. 10:9-10, Luk. 10:4). Wie hun boodschap ter harte namen, zouden hen van alle noodzakelijke dingen voorzien (Luk. 10:7,9).

Uit het verslag van de evangelieschrijvers blijkt, dat deze opdracht geldig was voor een beperkte missie en gedurende een beperkte tijd. Enkele jaren later vroeg de Here namelijk: “Toen ik u uitzond zonder beurs en reiszak en sandalen, heeft u soms iets ontbroken?” Waarop de discipelen antwoordden: “Niets”, en de Here tegen hen zei: “Maar nú, laat hij die een beurs heeft, die nemen, evenzo ook een reiszak” (Luk. 22:35-36). Hij zond hen bij die gelegenheid *opnieuw* uit, en gaf hun een *nieuwe* opdracht. De omstandigheden in het land waren veranderd. De apostelen konden niet langer op ondersteuning rekenen.

Toen de Here was opgestaan uit de doden, zond Hij Zijn volgelingen voor de derde maal uit. Terwijl Hij aanvankelijk had gezegd dat ze niet naar de volken en ook niet naar de Samaritanen mochten gaan (Matth. 10:5-6) zei Hij nu: “Mij is gegeven alle macht in hemel en op aarde. Gaat dan heen, maakt alle volken tot discipelen...” (Matth. 28:18-19). In deze derde opdracht sprak Hij niet langer over “de steden van Israël”. Zijn laatste opdracht had betrekking op de hele mensheid.

Aangezien de Here *binnen het kader van een voorlopige opdracht* ("Ga alleen naar Israël, niet naar de volken...") opmerkte: "Jullie zullen de steden van Israël niet zijn rondgekomen voordat de Zoon des mensen komt", ligt het niet voor de hand om dit "komen van Hem" op te vatten als een aanduiding van Zijn "komst op de wolken van de hemel" (Matth. 24:30). In het Lukasevangelie lezen we dat de Here Zijn discipelen uitzond "naar elke stad en plaats *waar Hijzelf zou komen*" (Luk. 10:1). Met het "komen" van de Mensenzoon (Matth. 10:23) kan dus bedoeld zijn dat de Here zich binnen afzienbare tijd weer bij Zijn leerlingen zou voegen (Luk. 10:17-20).

Tegen deze uitleg pleit echter, dat de vervolgingen die de Heiland aankondigde (Matth. 10:17-18), pas plaatsvonden nadat Hij was opgestaan uit de doden (zie b.v. Hand. 5:17-42, 6:8-8:3). Ook sprak Hij opnieuw over vijandschap binnen gezinnen, en over "volharden tot het einde" (Matth. 10:21-23) in Zijn onderwijs over de "geboorteweën" die aan het messiaanse rijk zouden voorafgaan (Matth. 24:9-13). Uit Matth. 24 blijkt dat het "komen van de Zoon des mensen" (Matth. 10:23) misschien tóch betrekking heeft op Zijn wederkomst.

De woorden die de Here uitsprak bij het eerste zendingsbevel (Matth. 10:16-25) zijn blijkbaar van toepassing voor Zijn volgelingen in alle tijden. Het is ook nú nog zo dat een discipel "niet staat boven zijn meester en een slaaf niet boven zijn heer" (Matth. 10:24). Uit Matth. 10:23 blijkt, dat een aanzienlijk deel van het volk Israël verhard en ongelovig zal blijven tot de Messias komt. Pas wanneer de Redder uit Sion komt (vgl. Jes. 59:20, Psa. 110:2-4), zullen "de goddeloosheden van Jakob worden afgewend" en zal "heel Israël worden behouden" (Rom. 11:25-26)⁷.

Mij zien komen in Mijn rijk

Op drie plaatsen in de evangeliën wordt vermeld dat de Here tegen Zijn volgelingen zei, dat sommigen van hen niet zouden sterven voordat ze iets geweldigs hadden gezien. Volgens Mattheüs zouden zij "de Zoon des mensen zien komen in Zijn koninkrijk" (Matth. 16:28). Volgens Markus zouden ze zien, "dat het koninkrijk van God was gekomen met kracht" (Mar. 9:1) en volgens Lukas zouden ze "het koninkrijk van God zien" (Luk. 9:27).

Omdat de Here Zijn leerlingen op het hart had gebonden dat ze Hem in een situatie van vervolging trouw moesten blijven en daaraan had toegevoegd: "De Zoon des mensen staat te komen in de heerlijkheid van de Vader met Zijn engelen, en dan zal Hij ieder vergelden naar zijn doen" (Matth. 16:27, vgl. Mar. 8:38, Luk. 9:26), menen vele

---

⁷ Deze uitleg van Matth. 10:23 is ontleend aan: F.F.Bruce, *The Hard Sayings of Jesus*, London 1983, p.109. Zie ook: Richard L. Mayhue: *Jesus: A Preterist or a Futurist?* The Master's Seminary Journal 14:9-22,2003.

christenen, dat met “het komen van de Zoon des mensen in Zijn koninkrijk” (Matth. 16:28, vgl. Mar. 9:1, Luk. 9:27) de komst van de Messias als Rechter is bedoeld ⁸.

Maar... is “de Zoon des mensen zien komen in Zijn koninkrijk” (Matth. 16:28) hetzelfde als het “komen van de Zoon in de heerlijkheid van de Vader met Zijn engelen, om ieder te vergelden naar zijn doen” (Matth. 16:27)? Er zijn redenen om dit te betwijfelen:

1. Wanneer de Here komt als Rechter, zullen de apostelen niet alleen Hém zien komen, maar ook zélf worden gekroond. Ze zullen dan worden bekleed met onvergankelijkheid (vgl. 1 Kor. 15:50), om over de twaalf stammen van Israël te gaan regeren (Matth. 19:28). Aan deze taak van de discipelen wordt in Matth. 16:28, Mar.9:1 en Luk. 9:27 echter geen woord gewijd. Sommige volgelingen zouden de Here in Zijn rijk zien komen. Méér zouden ze niet zien – althans, daarover zei de Heiland niets.

2. De Here beloofde: “Sommigen van hen die hier staan, *zullen de dood geenszins smaken*, voordat ze de Zoon des mensen hebben zien komen in Zijn koninkrijk” (Matth. 16:28). Blijkbaar zouden zulke aanwezigen pas overlijden nadat ze hun Meester in Zijn rijk hadden zien komen. Daaruit blijkt, dat Matth. 16:28 niet spreekt over de “wedergeboorte, wanneer de Zoon des mensen zal zitten op de troon van Zijn heerlijkheid” (Mat. 19:28). Een discipel die bij de “wedergeboorte” nog in leven is, wordt immers onsterfelijk en zal de dood nooit meer smaken (Matth. 19:28, vgl. 1 Kor. 15:50).

3. In alle evangeliën wordt de mededeling dat “sommigen van hen die hier staan, de Zoon des mensen in Zijn rijk zullen zien komen” gevolgd door een beschrijving van de verheerlijking op de berg (Matth. 17:1-13, Mar. 9:2-13, Luk. 9:28-36). Blijkbaar is er verband tussen de belofte van de Here en wat er op die berg plaatsvond. Petrus, Jakobus en Johannes zagen daar, hoe de gedaante van de Here werd veranderd: Zijn gezicht straalde als de zon en Zijn kleren werden wit als het licht. Mozes en Elia verschenen en spraken met Hem. Een lichtende wolk (d.w.z. de heerlijkheid van de HERE) overschaduwde de wetgever, de profeet en de Messias en uit die wolk klonk er een stem die zei: “Deze is mijn geliefde Zoon, in Wie ik welbehagen gevonden heb, hoort Hém” (vgl. Psa. 2). De discipelen, die op de berg aanwezig waren, zagen hun Meester in Zijn rijk komen. Hij werd ontvangen door Zijn Vader en bekleed met majesteit. Aan het eind van zijn leven schreef Petrus, dat hij de glorie van de Messias op de berg had gezien: “Niet als navolgers van vernuftig verzonnen fabels hebben wij u de kracht en de komst van onze Heer Jezus Christus bekend gemaakt, maar als

---

⁸ “[In Matth. 16:27-28] staat..., dat Jezus zou terugkomen, nog tijdens het leven van enkele van Zijn discipelen. Zó lees ik dat en ik kan er niets anders van maken” (Anne Salomons, op zoekdewaarheid.nl).

ooggetuigen van Zijn majesteit. Want Hij ontving van God [de] Vader eer en heerlijkheid, toen van de luisterrijke heerlijkheid zo'n stem tot Hem kwam: 'Deze is Mijn geliefde Zoon, in Wie Ik welbehagen heb gevonden'. En wij hoorden deze stem uit [de] hemel komen *toen wij met Hem op de heilige berg waren*" (2 Petr. 1:16-18). Ook de discipel Johannes schreef later: "Wij hebben Zijn heerlijkheid aanschouwd, een heerlijkheid als van een eniggeborene van een vader" (Joh. 1:14). De heerlijkheid van de Messias was gebleken uit de tekenen die Hij deed (Joh. 2:11) en uit het feit dat Hij op de berg door God verheerlijkt werd (Luk. 9:32).

4. Volgens de Bijbel kwam de Here in Zijn rijk door op te staan uit de doden en op te varen naar de hemel. Na Zijn opstanding zei Hij tegen Zijn discipelen: "Mij is gegeven *alle macht* in hemel en op aarde" (Matth. 28:18). Petrus zei toen tegen zijn volksgenoten: "Deze Jezus heeft God opgewekt, waarvan wij allen getuigen zijn. Nu Hij dan door de rechterhand van God is verhoogd en de belofte van de Heilige Geest heeft ontvangen van de Vader, heeft Hij dit uitgestort wat u ziet en hoort.... Laat het hele huis van Israël dan zeker weten, dat God *Hem zowel tot Heer als tot Christus heeft gemaakt*, deze Jezus die u hebt gekruisigd" (Hand. 2:32-36). De Messias is "verklaard als Gods Zoon in *kracht* naar [de] Geest van [de] heiligheid, door dodenopstanding" (Rom. 1:3-4). Na Zijn opstanding en hemelvaart werd de heilige Geest uitgestort. Bij die gelegenheid werden Zijn volgelingen bekleed met "*kracht uit [de] hoogte*" (Luk. 24:49, Hand. 1:8).

5. Bij de verheerlijking op de berg waren drie discipelen aanwezig. Van het feit dat de Here was opgestaan uit de doden, waren meer dan 500 discipelen getuige (1 Kor. 15:6). Bij de hemelvaart van de Here Jezus waren minstens elf discipelen aanwezig, die in Hand. 1:13 worden genoemd. Zij hebben Hem opgenomen zien worden, tot een wolk Hem aan hun oog onttrok. De belofte dat "sommigen van hen die hier staan, [de] dood geenszins zullen smaken voordat zij hebben gezien dat het koninkrijk van God is gekomen met kracht" is letterlijk vervuld. Maar Judas heeft de Here *niet* in Zijn rijk zien komen. Hij was niet aanwezig op de berg van de verheerlijking, en toen zijn Meester ter dood werd veroordeeld, pleegde hij zelfmoord (Matth. 27:5). Judas "smaakte de dood" vóórdat de Here was opgestaan, tot Christus was gemaakt (Hand. 2:36) en in Zijn rijk was gekomen.

Wanneer jullie zien

In Zijn toespraak op de Olijfberg gebruikte de Here het persoonlijk voornaamwoord "u" (of: "jullie"). Volgens sommige Bijbellezers blijkt hieruit, dat de apostelen alles zouden meemaken wat Hij aangekondigd had. Ze zouden niet alleen het "begin der weeën" (Matth. 24:8) beleven, maar ook de Messias zien komen op de wolken van de hemel (Matth. 24:30-31). Wanneer iemand in de laatste week van het jaar tegen ons zegt, dat wij moeten oppassen voor het vuurwerk, begrijpen we dat die waarschuwing óns

betreft. Zo zouden wij, als we op de Olijfberg waren geweest, ook hebben geconcludeerd dat *wijzelf* de gruwel der verwoesting op de heilige plaats zouden zien staan en de Zoon des mensen zouden zien komen op de wolken van de hemel. De conclusie dat de wederkomst van de Here nog tijdens het leven van Zijn discipelen heeft plaatsgevonden, lijkt gerechtvaardigd.

Maar de discipelen die op de Olijfberg aanwezig waren, luisterden met oren die op elke sabbat waren blootgesteld aan “de wet en de profeten”. In het Oude Testament wordt het woord “u” dikwijls op een *inclusieve* manier gebruikt. “U” betekent dan niet: “jullie persoonlijk”, maar: “jullie en/of jullie nageslacht”. Wanneer alleen de aanwezigen begrepen zijn in het woord “u”, wordt dit in de Bijbel duidelijk aangegeven. De Here zei in zo’n geval: “Sommigen van hen die hier staan” (vgl. Matth. 16:28). Misverstand werd daardoor uitgesloten.

Kort voor zijn dood zei Mozes tegen het volk Israël:

“Het zal gebeuren, wanneer al deze dingen, de zegen en de vervloeking, die ik u voorgehouden heb, over u komen, dat u het weer ter harte zult nemen onder alle volken waarheen de HEERE, uw God, u verdreven heeft. En u zult zich bekeren tot de HEERE, uw God.... Dan zal de HEERE, uw God, een omkeer brengen in uw gevangenschap.... Hij zal u weer bijeenbrengen uit al de volken waarheen de HEERE, uw God, u verspreid had... en de HEERE, uw God, zal u naar het land brengen... (Deut. 30:1-5, HSV)

In het zinnetje: “de zegen en de vervloeking die ik u voorgehouden heb” betekent “u”: “jullie, die hier aanwezig zijn”. Maar in de volgende zin betekent het: “jullie, Israëlieten”. De Hebreëen die zich bij Mozes bevonden waren niet dezelfde personen als later in ballingschap zouden gaan of die uit de ballingschap zouden terugkeren. Tussen de generatie die de wet ontving en de generatie die in ballingschap werd gevoerd verliepen er vele honderden jaren. In de Bijbel kan het woord “u” betekenen: “u die hier aanwezig bent”, maar die betekenis heeft het woord beslist niet altijd ⁹.

Bij een eerdere gelegenheid had de Here tegen de Schriftgeleerden gezegd: “Zacharia, de zoon van Berachia, die u hebt vermoord tussen het tempelhuis en het altaar” (Matth. 23:35). Ook daar betekent het woord “u” niet: “jullie persoonlijk”, want deze Zacharia was honderden jaren eerder omgebracht, door koning Joas (2 Kron. 24:20-21).

---

⁹ Op dit inclusieve gebruik van het woord “u” is gewezen door Stanley D. Toussaint, *Critique of the Preterist View of the Olivet Discourse*, Bibliotheca Sacra 161:461-490,2004, door Sir Anthony Buzzard, *The Olivet Discourse: Mostly Fulfilled or Mostly Unfulfilled?* Journal from the Radical Reformation 12:11-22,2004, en door Lawrence A. DeBruyn, *Preterism and “This Generation”*, Bibliotheca Sacra 167:180-200,2010.

In Matth. 23:35 betekent “u”: “jullie soort mensen”, godsdienstige en politieke leiders die zich tegen hun Maker verzetten.

Qua stijl is er veel overeenkomst tussen de toespraak van de Here uit Matth. 24 en de toespraak van Mozes uit Deut. 30. Daarom kan het woord “u” in Matth. 24 betekenen: “jullie, volgelingen”, net zoals het “u” van Mozes kon betekenen: “jullie, Israëlieten”. Niet jullie persoonlijk, maar bepaalde vertegenwoordigers van jullie groep zullen meemaken wat Ik beschrijf.

Dit geslacht

Tegen Zijn discipelen zei de Here Jezus: “Voorwaar, Ik zeg u: dit geslacht zal geenszins voorbijgaan voordat al deze dingen zijn gebeurd” (Matth. 24:34, Mar. 13:30, Luk. 21:32). Die plechtige verzekering kan zijn bedoeld als een tijdsaanduiding, want de discipelen hadden gevraagd: “Wanneer zullen deze dingen zijn?” (Matth. 24:3). Het Griekse woord *genea*, dat als “geslacht” is weergegeven, is in de Bijbel dikwijls de aanduiding van een menselijke generatie (Matth. 1:17; Luk. 1:48,50; vgl. Num. 32:13, Deut. 2:14). “Dit geslacht zal geenszins voorbijgaan” zou dan betekenen: “Binnen één mensenleven kom Ik terug”.

Met “dit geslacht” kan de Here hebben gedoeld op de generatie waarin Hij leefde, maar ook op een bepaald “geslacht” dat Hij eerder had genoemd. Hij had een “wee” uitgesproken over de farizeeën en de Schriftgeleerden, de “blinde leidslieden van Israël” (Matth. 23:23-24) en voorzegt dat “al het rechtvaardige bloed over hen zou komen dat op het land was vergoten” (Matth. 23:35). Israëls geestelijke leiders, die zich verzetten tegen Gods profeten, duidde Hij aan als “dit geslacht” (Matth. 23:29-36). Zulke mensen weerstonden de Heilige Geest voortdurend. Uiteindelijk kruisigden ze hun eigen Messias (Hand. 7:51-53).

In de evangeliën is “dit geslacht” een aanduiding van “de hardnekkigen en onbesnedenen van harten en van oren” (Hand. 7:51), de mensen die noch naar de Rabbi uit Nazareth noch naar Johannes de dooper wilden luisteren (Matth. 11:16-19, Luk. 7:31-35). Het was het “soort mensen” dat de profeten had gedood (Matth. 23:36, Luk. 11:50-51). Zij waren een “boos en overspelig geslacht”, dat een teken verlangde (Matth. 12:38-42, Mar. 8:11-13, Luk. 11:29-32) terwijl er in hun midden onvoorstelbare wonderen waren gebeurd (Matth. 11:20-24, Luk. 10:13-15). Het laatste van dit “boos geslacht” zou erger zijn dan het eerste (Matth. 12:43-45, Luk. 11:24-26). De HERE zou zich voor hen verbergen (Deut. 32:20) en de Messias zou hen binnenkort verlaten (Matth. 17:17, Mar. 9:19, Luk. 9:41). Door “dit geslacht” zou Hij moeten lijden en worden verworpen (Luk. 17:25). Dit “overspelige en zondige geslacht” zou Zijn leerlingen vervolgen, zodat sommigen zich voor Zijn woorden zouden gaan schamen (Mar. 8:38).

Onder “dit geslacht” mogen we blijkbaar verstaan: “de mensen die zich tegen Gods woord verzetten en die Gods boodschappers monddood willen maken”, een veel *grotere* groep dan de tijdgenoten van de apostelen¹⁰. Abel en Zacharia waren niet omgebracht door de tijdgenoten van de Here Jezus, maar de leiders van Israël gedroegen zich net zo als de moordenaars uit het verleden (Matth. 23:29-36).

In het Oude Testament is “dit geslacht” (of: “een verkeerd geslacht”) een aanduiding van mensen die Gods woord kennen maar het niet gehoorzamen:

“Verderfelijk hebben tegen Hem gehandeld, die Zijn zonen niet zijn, maar een schandvlek, *een verkeerd en vals geslacht*” (Deut. 32:5). “Hij zeide: Ik wil Mijn aangezicht voor hen verbergen en zien, wat hun einde wezen zal, want zij zijn *een verkeerd geslacht*” (Deut. 32:20). “Gij, HERE, zult [Uw woorden] gestand doen, ons altoos beschermen tegen *dit geslacht*; de goddelozen draven rond, terwijl snoodheid bij de mensenkinderen het hoofd opsteekt” (Psa. 12:8-9). “Hij richtte een getuigenis op in Jakob... opdat die hun vertrouwen op God zouden stellen, en Gods werken niet vergeten, maar Zijn geboden bewaren; en niet worden gelijk hun vaders, *een weerbarstig en weerspannig geslacht*, een geslacht, onstandvastig van hart, en welks geest niet trouw was jegens God” (Psa. 78:5,7-8). “Er is *een geslacht*, dat zijn vader vervloekt en zijn moeder niet zegent, *een geslacht*, dat rein is in zijn eigen ogen maar niet van zijn vuil is gewassen; *een geslacht* met trotse ogen en opgetrokken wimpers; *een geslacht*, welks tanden zwaarden, welks gebit messen zijn, om de ellendigen te verteren, zodat er geen meer zijn in het land, en geen nooddruftigen onder de mensen” (Spr. 30:11-14).

Toen de Here uitriep: “O ongelovig en verdraaid geslacht” (Matth. 17:17, Luk. 9:41) en toen Paulus de inwoners van de stad Filippi aanduidde als “een krom en verdraaid geslacht”(Fil. 2:15), citeerden zij Deuteronomium 32:5.

Het Griekse woord *heoos* is in Matth. 24:34 als “voordat”, maar in de meeste andere Bijbelteksten als “totdat” weergegeven¹¹. De vertaling van Matth. 24:34 had dus ook kunnen luiden: “Dit geslacht zal geenszins voorbijgaan *totdat* al deze dingen zijn gebeurd”. De plechtige verzekering van de Here (Matth. 24:34) betrof niet het *tijdstip*

---

¹⁰ Dat “dit geslacht” betekent: “dit soort mensen”, is betoogd door: Neil D Nelson, “*This Generation*” in *Matt 24:34: A Literary Critical Perspective*. Journal of the Evangelical Theological Society 38:369-385,1996, Sir Anthony Buzzard, “*This generation will not pass before all these things take place*”, Focus on the Kingdom 4:4-6,2002 en *The Great Olivet Discourse of Jesus*, Focus on the Kingdom 11:1-6,2009, het eerder genoemde artikel van Lawrence A DeBruyn (2010) en: Peter van Beugen: *Zie, Hij kwam/komt met de wolken*. Focus op de Bijbel, juni 2017, 36-47.

¹¹ Zie b.v. Matth. 1:17,25; 2:9,13,15; 5:18; 10:11; 11:12,13,23;12:20; 13:33; 14:22; 18:21,22,30,34; 20:8; 22:26,44; 23:35,39; 24:21,27,31.

van Zijn wederkomst, maar *de toestand van de wereld tot aan* Zijn wederkomst. Zolang “al deze dingen” nog niet waren gebeurd, zouden Zijn discipelen vervolging en verdrukking moeten verdragen. Tot aan de voleinding van de eeuw zou het onkruid samen met de tarwe opgroeien. De wettelozen zouden pas uit Zijn rijk worden verwijderd wanneer de Zoon des mensen kwam (Matth. 13:36-43).

“Dit geslacht zal geenszins voorbijgaan voordat al deze dingen zijn gebeurd” betekent niet: “Binnen één generatie kom Ik terug”. Wanneer het dat zou betekenen, zou de Here eerst hebben gezegd: “Binnen 40 jaar kom Ik”, om daarop te laten volgen: “Van die dag en dat uur echter weet niemand, ook Ik niet” (Matth. 24:36, Mar. 13:32). De Heiland zou zich dan hebben tegengesproken, maar in werkelijkheid deed Hij dat nooit. Toen de discipelen Hem enkele dagen later vroegen of Hij “in hun tijd” zou terugkomen om het koninkrijk voor Israël te herstellen (Hand. 1:7, vgl. Matth. 19:28, Luk. 1:32-33, 1:68-75, 22:30, 24:21) antwoordde Hij: “Het komt u niet toe tijden of gelegenheden te weten die de Vader in Zijn eigen macht heeft gesteld” (Hand. 1:7). Hij zei niet: “Ik kom binnen één generatie terug”.

Tegenstanders van God die Zijn profeten het zwijgen willen opleggen, zullen er blijven totdat Mattheüs 24 en 25 zijn vervuld. Hardnekkige tegenstand tegen Gods woord zal er blijven totdat alles dat de Here heeft aangekondigd is geschied. Zulke tegenstand is er ook vandaag nog. Er zal pas een eind aan komen wanneer de Messias verschijnt. Zijn vijanden zullen dan onder Zijn voeten worden gelegd en de aarde zal “vol worden van de kennis van de HERE, zoals de wateren de bodem van de zee bedekken” (Jes. 11:9).

Zien komen op de wolken

Tegen de hogepriester Kajafas, die als voorzitter van het Sanhedrin optrad, zei de Here:

“Van nu aan zult u [meervoud] de Zoon des mensen zien zitten aan [de] rechterhand van de kracht en zien komen op de wolken van de hemel” (Matth. 26:64)

Daaruit blijkt, zeggen sommige christenen, dat het Sanhedrin Zijn wederkomst nog zou meemaken. Maar... heeft de Here dit werkelijk bedoeld? Hij zei niet, dat Hij “binnenkort” zou terugkomen, maar: “van nu aan”. Indien de Gevangene tegen Zijn rechters had gezegd: “Sommigen van jullie zullen Mij zien komen op de wolken”, zou de conclusie gerechtvaardigd zijn geweest. Maar... dat zei Hij niet!

“Van nu aan zullen jullie de Zoon des mensen... zien zitten... en komen” is een merkwaardige profetie. Hoe kan iemand nu tegelijk zitten en komen? En wat betekent: “van nu aan zien zitten”? “Niemand heeft ooit God gezien” (Joh. 1:18, 1 Joh. 4:12). Geen mens *kan* Hem zien (Kol. 1:15, 1 Tim. 6:16). Het Sanhedrin heeft de Here Jezus niet aan Gods rechterhand zien zitten. “De rechterhand van de kracht” is voor hen verborgen gebleven.

Omdat de rechters die naar Jezus luisterden overpriesters en Schriftgeleerden waren, konden zij de bedoeling van de Here begrijpen. Uit de tijdsaanduiding (“van nu aan”) en uit de plaatsaanduiding (“aan de rechterhand van de kracht”) blijkt, dat Hij niet sprak over een zien met de normale ogen. Stervelingen kunnen immers niet in de hemel kijken.

De Here sprak over Zichzelf in de derde persoon. Hij zei: “Van nu aan zullen jullie de *Zoon des mensen* zien zitten”. Hij attendeerde Zijn rechters op het feit, dat een bekend Schriftwoord over een Mensenzoon op dát moment in vervulling zou gaan. Een Mensenzoon die zou zitten aan Gods rechterhand en die zou komen op de wolken van de hemel kenden de Schriftgeleerden maar al te goed. Koning David had immers eens gedicht:

“Aldus luidt het woord des HEREN tot mijn Here: *Zet u aan Mijn rechterhand....*” (Psa. 110:1)

En in de boekrol van Daniël staat geschreven:

“Ik bleef toekijken in de nachtgezichten en zie, *met de wolken des hemels kwam iemand gelijk een Mensenzoon*; Hij begaf zich tot de Oude van dagen en men leidde Hem voor Deze; en Hem werd heerschappij gegeven en eer en koninklijke macht” (Dan. 7:13-14)

“Door wat jullie nu doen”, zei de Here Jezus, “door Mij ter dood te veroordelen, zullen Psalm 110 en Daniël 7 worden vervuld. Vanaf nu zult u de Mensenzoon aan Gods rechterhand zien zitten en zien komen op de wolken van de hemel. De mens van Wie David en Daniël hebben gesproken is daar nog niet, maar van nu aan zal Hij er zijn”.

In Mattheüs 26:64 spreekt de Here niet over het tijdstip van Zijn wederkomst, maar over de profetische betekenis van Zijn sterven en opstanding. Toen het Sanhedrin het doodvonnis uitsprak, gingen de profetieën over een hemelse Mensenzoon in vervulling.

Samenvatting

1. Niet elke tekst waarin over het “komen” van de Mensenzoon wordt gesproken, hoeft betrekking te hebben op de wederkomst. “Komen” kan ook betekenen: in een bepaalde stad arriveren (vgl. Luk. 10:1).
2. “De Zoon des mensen zien komen in Zijn koninkrijk” (Matth. 16:28) is niet hetzelfde als: “de Zoon des mensen zien komen op de wolken van de hemel met kracht en grote heerlijkheid” (Matth. 24:30, 16:27). Het eerste gaat noodzakelijkerwijs vooraf aan het tweede. De Zoon kan pas komen in Zijn heerlijkheid en die van de Vader en van de

heilige engelen (Luk. 9:26), wanneer Hijzelf eerst is bekleed met koninklijke waardigheid. Uit de geschiedenis van David weten we dat er tussen de zalving van een vorst en het begin van diens regering geruime tijd kan verlopen. De Messias kwam in Zijn rijk door op te staan uit de doden, op te varen naar de hemel en aan de rechterhand van de Macht te gaan zitten. Dat Hij zou worden bekleed met heerlijkheid, hadden sommige discipelen al mogen zien op de berg van de verheerlijking, en van Zijn opstanding en hemelvaart waren velen getuige. Het rijk van God is spoedig daarna gekomen met kracht, doordat de verhoogde Messias de beloofde Heilige Geest heeft uitgestort (Hand. 1:8, 2:32-33). Maar dat Christus momenteel op zichtbare wijze zou regeren en elk mens zou hebben vergolden naar zijn doen, is ongeloofwaardig.

3. Uit het gebruik van het persoonlijk voornaamwoord “u” in Matth. 24 kan niet worden afgeleid, dat de aanwezige discipelen elke gebeurtenis die de Here aankondigde zouden meemaken. In de Bijbel wordt het woord “u” dikwijls op een inclusieve manier gebruikt. “U” betekent dan niet: “jullie persoonlijk”, maar “jullie nakomelingen” (vgl. Deut. 30:1-5, Matth. 23:35). Ouders en kinderen zijn volgens de Bijbel één; de kinderen zijn al aanwezig in de lendenen van hun ouders.

4. In Matth. 24:34 is “dit geslacht” geen tijdsaanduiding. “Dit geslacht” betekent: “het soort mensen dat zich tegen Gods woord verzet en dat Gods boodschappers uit de weg wil ruimen” (Matth. 23:36). Ook uit Matth.24:36 blijkt, dat “dit geslacht” geen tijdsaanduiding is. De Here Jezus heeft niet tegen Zijn discipelen gezegd: “Voorwaar, Ik zeg u, binnen één mensenleven kom Ik terug”, om daarop te laten volgen: “Wanneer dat zal zijn, weet niemand, ook Ik niet”. Als Hij dat had gezegd, zou Hij Zichzelf hebben tegengesproken.

5. Toen Hij voor het Sanhedrin stond, zei de Here niet: “Sommigen van jullie zullen Mij zien komen op de wolken van de hemel”. Hij zei: “*Van nu aan* zullen jullie *de Zoon des mensen* zien zitten aan de rechterhand van de kracht en zien komen op de wolken van de hemel” (Matth. 26:64). Door Hem ter dood te veroordelen, zouden de leiders van Israël Psalm 110 en Dan. 7:13-14 in vervulling doen gaan. Want God zou Zijn Zoon opwekken en Hem doen zitten aan Zijn rechterhand. Matth. 26:64 is geen uitspraak over het tijdstip van de wederkomst, maar over de betekenis van het vonnis van het Sanhedrin in Gods plan.

* * * * *